րի առանց վարձի տուել են կլուբի համար յօգուտ հասարակաց։

Եղել են գոքա Բագուի Հայոց Մարդասիրական Ընկերութեան հիմնադիր անդամներ. չեն խնայել յիշեալ ընկերութեան, Աղքատախնամ հոգաբարձութեան, Շամախւոյ քաղաքի երկսեռ ուսումնարաններին, Սաղիանու ս. Ստեփաննոսի վանքին, Գանձակու ս. Թարգմանչաց վանքին, Տփխիսի Ներսիսեան հոգեւոր դպրոցին, Մատրասու նորաշէն ուսումնարանին, վերջապէս ազգային ամեն հաստատութիւններից օգնութիւն խնդրողներին, պանդուխտ հայերին և ամեն կարօտելոց՝ իրենց կարողութեան չափ առատ նուիրատուութիւնները։

Այժմ խան Պօղոս աղայի ութ որդիներից կենդանի մնում է նորա կրտսեր որդին՝ աղա Կարապետը, որ եօթանասուն ամեայ հասակում տակաւին ժրութեամբ գործում է և կառավարում իւր ձեռքով իւր կալուածները և բազմամարդ գերդաստանը։ Ազնուական Լալայեանց տան այդ ծերունի նահապետը Բագուի մէջ ամենայն լաւութեամբ պահպանում է իրենց տոհմի նահապետական պատիւը։ Այդ հասակում տակաւին երևում է կայտառ. մի և նոյն ժամանակ կրօնասէր է և մարդասէր. պահպանել է մինչև ցայսօր իւր սրամտութիւնը։ Ընթերցասէր է և լաւ պատմաբան՝ իւր ծնողներից և պապերից լսածների և ականատես եղածների վերաբերմամբ։

Կարապետ աղան ունի որդիք և դստերք և թոռունք։

Շամախու Լալայեանցների նախնիքը երևում են և 1788 թուին՝ Աստրախան քաղաքում, ինչպէս ի Ս. Պետերբուրգ տպած Ներսիսի Շնորհալւոյ Ընդհանրական գրքի յիշատակարանից երևում է, ուր ի թիւս օժանդակողաց պատրաստութեան տպարանին Նոր Նախիջևանայ ձեռամբ Յովսէփ արքեպիսկոպոսի Արղութեանց՝ երևի «Ազնիւ պարոն Յովակիմ Լալայով» յիշես 334։

Այս Լալայովներից յառաջացել են բաւական մարդիկ և գտնւում են Ռուսաստանի շատ քաղաքներում։

Յունվար 1896 ԽՈՐԷՆ Ա. Ք. Մ.

Բագու։